

Krásné slovo, hudba a hlas Gabriely Vránové

Radmila Hrdinová

Benefice znamenala v historii českého divadla představení, hraná ve prospěch herce, který si tak alespoň občas vylepšil neutěšenou finanční situaci.

Dnešní benefice mají trochu jiný význam - poskytnout prostor výrazné a oblíbené herecké osobnosti (většinou starší generace), který si může naplnit podle svých představ. Benefice tak bývají jakýmsi vyznáním.

Národní divadlo pořádá již několik let benefice v Divadle Kollowrat, Divadlo na Vinohradech otevřelo letos komorní zkušebnu třem hercům, kteří se zapsali do

historie vinohradské scény. První z nich, Gabriela Vránová, nazvala svou benefici, kterou připravila v režii Jana Nováka a za dramaturgické spolupráce Aleny Kožíkové, Vidět svým srdcem.

Na úvod zazněl ze záznamu úryvek z Maryši, jedné z prvních velkých a také Moravankou Vránovou nejmilovanějších vinohradských rolí.

Maryšin kostým tvořil jednu z dominant scény, kterou Vránová dvě hodiny dokázala naplnit poutavým vzpomínáním na role, kolegy, rodiče i přátele, a především přednesem nejmilejších veršů herečky, jež se recitaci a krásnému slovu věnuje dlouhá léta.

Verše Nerudy, Březiny, Nezvala, Skácela, Seiferta, Mihálíka a také Gabrielina otce, Jaroslava Veriána Vrány, navodily v jejím citlivém podání intimní atmosféru, kterou kongeniálně dotvářeli kytarista Miloslav Klaus a flétnista Jan Riedlbauch. Byl to něžný večer, plný poezie a krásy.

Na úterý 8. dubna je připravena benefice herečky Jiřiny Jiráskové, na 5. května potom Otakara Brouska.

Vidět svým srdcem
- benefice Gabriely Vránové
Poprvé 20. března 2008
v Divadle na Vinohradech